

1882-10-05

FAKTA

Dokumenttype:
Brevkort

Afsendersted:
Lütern

Omtalte steder:
Lütern
Brunnen

Arkivplacering:
Mappe 16 nr. 16

DOKUMENTINDHOLD

J.S. beskriver bjergenes skønhed i Luzerne.

TRANSSKRIFTION

Kasse 16

Mappe 16, nr 16

|5.10.82|

Luzern Torsdag eftermiddag

Kjære Faster! Endeligt nåde jeg dem da (bjærgene). Drømmer jeg eller er jeg vågen. Jeg havde tænkt mig bjærgene meget mere knugende høje men det kommer vel, når jeg i Brunnen får dem lige på livet. De højder jeg så inden Luzern syntes mig at være det rene legetøj og her synes jeg de er alt for vaskede, rene, men jeg indrømmer, at snetoppene er næsten himmelsk rene. Og sikken en fred, ro, stilhed der er ved dem. Her er marked og musik, og så forekommer det mig hvert øjeblik at jeg er i theatret, til et sygestykke med et umådeligt virkningsfuldt bagtæppe. – Og så det klare vand, jeg hang på et rækværk over det, og så ned på forellerne(eller hvad det var for fisk) hvordan de snappede fluer, det var morsomt, men mest morsomt at se, når de tog fejl, d.v.s. betids opdagede at fluen var en pind og vændte gesvint om med en afvinkende bevægelse med halen, som om de sagde ne, ne. , Aa nu er jeg så træt så jeg næsten ikke kan hænge sammen, kl, er kun 3½ men jeg må i seng, ellers falder jeg i stykker. Aa snetoppene hvor de er underlige, det må blive yndigt i morgen at sejle til Brunnen. Nej nu sover jeg, papiret er også fuldt, hvad mon jeg drømmer om i nat. Hils alle så meget, lev vel kjære Faster Din hengivne Joakim

Luzern. Tirsdag, eftermiddag.

Kjære Fædter! Endeligt nåede jeg dem da (Bjergene).
Drømmes jeg eller er jeg vågen. Jeg havde tænkt mig Bjergene mere
mere knagende høje men det kommer vel, når jeg i Brunnen får den
lige på livet. De høje jeg så inde i Luzern syntes mig at være det
rene ligetøj og her synes jeg de er alt for vaskede, rene, men jeg indrømmer
at snedropperne er næsten himmelblå rene. Og støtten en fed, ro, stilhed der
er ved dem. Her er mørket og musik, og en forkammer det mig hørt i et øjeblik
at jeg er i theatro, til et symfonistisk med et umiddelbart rindende faldt
fagterppe. — Og så det klare vand i jeg hang på et reb over det, og så med
på forellene (eller hvad det hedder). Hvordan de smukke flyve, det var morsomt
men mest morsomt var det at se, når de tog sig, der. Både opdagede at flyve, men
var i jorden, og vendte hurtigt om med en afvinkende bevægelse med halen, som om de
sagde ne, ne, Ne men jeg så trost, så jeg næsten ikke kan længe se dem, de er
kun 3/4 men jeg må i dag, ellers falder jeg i søvn. De snedropper hørdet rundt om
det må blive gendigt i morgen til dig i Brunnen. Men nu søv jeg, papiret er opslidt
hvad man så drømmer om i nat. Tilhø! alle så meget, her vil kjære Fædter din kære Jonhans